

VASILIKI ZACHARI

Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο ψηφιακά υπογεγραμμένο
13.07.2021 08:42

Αριθμός 283/2021
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σταυρούλα Παρασκευοπούλου, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την σύμπραξη του Γραμματέα Γεωργίου Γκοντίκα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 31-5-2021, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

Της ενάγουσας: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ», η οποία εδρεύει στην Καλλιθέα Αττικής, επί της οδού, αριθ. ΓΕΜΗ και με ΑΦΜ της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Πειραιά, νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Παρασκευής Μελικόκη.

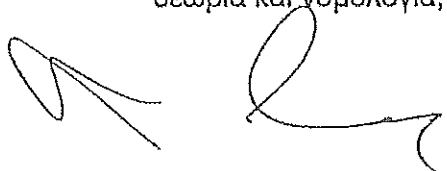
Της εναγομένης: , κατοίκου Βύρωνα Αττικής, (οδός, με ΑΦΜ της Δ.Ο.Υ. Τρικάλων, η οποία παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αικατερίνης Μάλλιαρη.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 15-7-2020 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με ΓΑΚ 39380/2020 και ΕΑΚ 555/16-7-2020, προσδιορίστηκε δε για τη δικάσιμο της 6-4-2021, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν αυτοί να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΟΣΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 672ΑΚ καθένα από τα μέρη, εργαζόμενος ή εργοδότης έχει δικαίωμα σε κάθε περίπτωση να καταγγείλει οποτεδήποτε τη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου για σπουδαίο λόγο, χωρίς να τηρήσει προθεσμία. Το δικαίωμα αυτό δεν μπορεί να αποκλειστεί με συμφωνία, η δε προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή, έκτακτη καταγγελία, ως μονομερής δήλωση βούλησης, γνωστοποιείται στον έτερο συμβαλλόμενο, δεν υπόκειται σε ιδιαίτερο τύπο και με την περιέλευσή της σε εκείνον στον οποίο απευθύνεται, επιφέρει αμέσως τη λύση της σύμβασης για το μέλλον (ΑΠ462/2014, ΑΠ492/2011, δημ. ΝΟΜΟΣ). Από τις συνδυασμένες αναγκαστικού δικαίου διατάξεις των άρθρων 174, 180 και 672 του ΑΚ συνάγεται ότι για την καταγγελία της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου πριν από τη λήξη της, απαιτείται η συνδρομή σπουδαίου λόγου και ότι η έλλειψη αυτού συνεπάγεται την ακυρότητα της καταγγελίας και την υποχρέωση του μεν εργοδότη να καταβάλει μισθούς υπερημερίας έως τη λήξη της συννομολογηθείσας προθεσμίας, του δε μισθωτού να αποκαταστήσει κάθε ζημία του εργοδότη, αρκεί η παράβαση αυτού να οφείλεται σε υπαιτιότητά του και να αναφέρεται σε υποχρέωσή του που πηγάζει από τη σύμβαση ή από τον νόμο ή από άλλη κανονιστική διάταξη. Για την υπαίτια αθέτηση των υποχρεώσεων από τη σύμβαση, είτε από την πλευρά του εργοδότη είτε από την πλευρά του εργαζομένου, μπορεί με τη σύμβαση εργασίας να συνομολογούνται έγκυρα και ποινικές ρήτρες για την τυχόν αθέτηση ή μη εκπλήρωση από τα συμβαλλόμενα μέρη των υποχρεώσεων τους και ιδίως για την περίπτωση της πρόωρης καταγγελίας της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου. Η μη εκπλήρωση της συμφωνημένης υποχρέωσης, που μεταξύ άλλων μπορεί να συνίσταται και στη πρόωρη καταγγελία της σύμβασης εργασίας από την πλευρά του εργαζομένου, επιφέρει την κατάπτωση της ποινικής ρήτρας και ο αντισυμβαλλόμενος εργοδότης έχει αξίωση στην καταβολή του συμφωνηθέντος ως ποινική ρήτρα ποσού πέραν της τυχόν οφειλόμενης άλλης αποζημίωσης. Η συνομολόγηση αυτή της ποινικής ρήτρας, όταν αυτή επιβαρύνει μονομερώς τον εργαζόμενο, δεν συνιστά, εφόσον η ρήτρα τίθεται μόνο για την περίπτωση υπαίτιας αθέτησης, παραίτηση του εργαζομένου από το απορρέον από τις προαναφερόμενες αναγκαστικού δικαίου διατάξεις δικαίωμα για καταγγελία της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου για σπουδαίο λόγο και είναι έγκυρη για τους επιπρόσθετους λόγους ότι αυτή μπορεί να εξυπηρετεί και τα δικαιολογημένα συμφέροντα του εργοδότη προς εξασφάλιση της εκπλήρωσης της σύμβασης από την πλευρά του εργαζομένου, ιδίως στις περιπτώσεις που ο εργοδότης κατέβαλε ποσά για την εκπαίδευση του εργαζομένου και έχει ιδιαίτερα έντονο το συμφέρον για την παραμονή του εργαζομένου στην εργασία του ή υφίσταται ζημία λόγω της πρόωρης αποχώρησης ή σε συμβάσεις με εργαζόμενους με υψηλό επίπεδο αμοιβής ή με ειδικευμένους εργαζόμενους, αφού οι συνθήκες απασχόλησης αυτών απαιτούν να προστατεύεται ειδικά ο εργοδότης από το γεγονός ότι ο ειδικευμένος υπάλληλος, στην εξιδιασμένη εμπειρία του οποίου κυρίως ο εργοδότης απέβλεψε, δεν θα εγκαταλείψει ή δεν θα αποχωρήσει από τη θέση αυτή (βλ. για τις ποινικές ρήτρες σε συμβάσεις εργασίας σε ΑΠ 227/1991, ΕΕΔ 51,80, Λ. Ντάσιος, Εργατικό δικονομικό, εκδ. 1995, σελ. 130, Δ. Ζερδελή, καταχρηστικοί όροι εργασίας εκδ. 2005, σελ. 198 επόμε. με αναφορά και στις διιστάμενες απόψεις στη γερμανική θεωρία και νομολογία, Reinecke DB 2002, 583, 586). Πλην όμως, η

προστασία των δικαιολογημένων συμφερόντων του εργαζομένου που μπορεί να θίγονται από τη συνομολόγηση των ποινικών ρητρών επιβάλλει, συντρέχοντων των νομίμων προϋποθέσεων, τον έλεγχο των ρητρών αυτών με βάση τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 281, 179, 174 και 288ΑΚ, δεδομένου ότι οι ποινικές ρήτρες που θέτουν οι συμβαλλόμενοι για την περίπτωση της υπαίτιας μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεών τους από τη σύμβαση εργασίας είναι έγκυρες εφόσον όμως αφορούν εκπλήρωση νόμιμης υποχρέωσης που δεν προσκρούει σε διατάξεις δημόσιας τάξης ή στις αρχές της καλής πίστης ή στα χρηστά ήθη (βλ. ΑΠ 227/91, όπ, ΑΠ 228/88, ΕΕΔ 48,464, Ντάσιος ό.π σελ. 132, Δ. Ζερδελή, ό.π, σελ. 199 επόμ.). Εξάλλου, σπουδαίο λόγο αποτελούν πραγματικά περιστατικά τα οποία κατ' αντικειμενική κρίση καθιστούν στη συγκεκριμένη περίπτωση, σύμφωνα με την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, μη ανεκτή για τον καταγγέλλοντα τη συνέχιση της σύμβασης εργασίας, για τον προσδιορισμό δε του σπουδαίου λόγου συνεκτιμώνται οι συγκεκριμένες περιστάσεις, όπως το είδος της εργασίας και η φύση της επιχείρησης. Ο σπουδαίος λόγος δεν είναι απαραίτητο να έχει ως αιτία μόνο την ουσιώδη παράβαση των συμβατικών υποχρεώσεων ή την επέλευση της ζημίας, αλλά και οποιαδήποτε συμπεριφορά του ενός από τους συμβαλλόμενους που να έχει τέτοια σημασία για τη λειτουργία της σύμβασης, ώστε αφού ληφθούν υπόψη οι περιστάσεις που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, καθώς και ο χαρακτήρας της σχέσης, που προϋποθέτει την ύπαρξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης, να μην δικαιολογείται ο υπαίτιος να αξιώνει τη διατήρησή της (ΑΠ1696/2011, δημ. ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, στις διατάξεις των άρθρων 404επ.ΑΚ προβλέπεται ο θεσμός της ποινικής ρήτρας με την οποία ο ένας από τους συμβαλλόμενους υπόσχεται στον άλλον ότι, εάν δεν εκπληρώσει ή δεν εκπληρώσει προσηκόντως την παροχή που οφείλει σε αυτόν από άλλη ενοχή, θα του καταβάλει ως ποινή ένα χρηματικό ποσό ή κάτι άλλο. Η ποινική ρήτρα που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές έχει χαρακτήρα γνήσιας ποινικής ρήτρας, αποτελεί παρεπόμενη συμφωνία και είναι μέσο πίεσης στην εξασφάλιση της εκπλήρωσης της κύριας ενοχής. Η ποινή καταπίπτει ακόμη και αν ο δανειστής δεν έχει υποστεί καμία ζημία (άρθρο 405 παρ. 2ΑΚ). Συνιστά δηλαδή ένα τρόπο αποζημίωσης που υποχρεούται να καταβάλει ο ασυνεπής συμβαλλόμενος για να αποκαταστήσει έτσι τη ζημία, την οποία προξένησε στον άλλον, χωρίς ο τελευταίος να χρειάζεται να επικαλεσθεί και να αποδείξει την ύπαρξη της ζημίας του (ΑΠ754/2017, ΑΠ797/2020, δημ. ΝΟΜΟΣ). Με την σύμβαση εργασίας, μπορεί να συνομολογούνται έγκυρα ποινικές ρήτρες, για τυχόν αθέτηση ή εκπλήρωση από τα συμβαλλόμενα μέρη των υποχρεώσεών τους και ιδίως για την πρόωρη καταγγελία της σύμβασης εργασίας. Στην περίπτωση αυτή, η μη εκπλήρωση της συγκεκριμένης υποχρέωσης, όπως είναι η παροχή εξαρτημένης εργασίας επιφέρει την κατάπτωση της συμφωνηθείσας ποινής και ο αντισυμβαλλόμενος έχει αξίωση στην πληρωμή του ποσού που συμφωνήθηκε πέραν της τυχόν άλλης οφειλόμενης αποζημίωσης (Λ. Ντάσιου, ΕργΔικον. Δίκ., Τ. Α-1, σελ. 130 παρ. 62β). Εξάλλου, η αγωγή για την κατάπτωση της ποινής, που έχει συμφωνηθεί για την περίπτωση της μη εκπλήρωσης, ή της μη προσήκουσας εκπλήρωσης απορρίπτεται, αν ο εναγόμενος ισχυριστεί και αποδείξει ότι η μη εκπλήρωση οφείλεται σε γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη, αφού στην περίπτωση αυτή δεν περιέρχεται σε υπερημερία, η

οποία αποτελεί προϋπόθεση κατάπτωσης της ποινής. Γεγονός για το οποίο δεν έχει ευθύνη ο οφειλέτης είναι κάθε εύλογη αιτία λόγω της οποίας δικαιολογείται η μη εκπλήρωση της παροχής, εφόσον όμως δεν μπορεί να αποδοθεί σε δόλο ή αμέλειά του, όταν δηλαδή την ίδια συμπεριφορά θα επεδείκνυε κάθε επιμελής άνθρωπος, ευρισκόμενος υπό τις ίδιες συνθήκες, καταβάλλοντας την συνήθη προσπάθεια εκπλήρωσης (ΑΠ269/2012, ΑΠ1011/2020, δημ. ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, όμως επί συνομολόγησης ποινικής ρήτηρας σε σύμβαση εργασίας για την περίπτωση πρόωρης οικειοθελούς αποχώρησης-καταγγελίας της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου εκ μέρους του εργαζομένου, για την εκτίμηση της ύπαρξης υπαιτιότητας στο πρόσωπό του (δόλος-αμέλεια), πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και τα εξής: Η επαγγελματική ελευθερία του ατόμου δεν περιλαμβάνει μόνο την ελευθερία επιλογής και έναρξης ενός επαγγέλματος αλλά και την απόφαση για συνέχιση, παύση ή αλλαγή του επιλεγέντος επαγγέλματος. Η εξουσία αυτή αποτελεί έκφανση του ατομικού δικαιώματος ανάπτυξης τη προσωπικότητας με ελεύθερη επαγγελματική και κοινωνική δράση. Έτσι και η πρόβλεψη για καταβολή ποινής σε περίπτωση οικειοθελούς αποχώρησης του εργαζομένου ως μέσο πίεσης για την εξασφάλιση εκπλήρωσης της κύριας ενοχής, που στην προκειμένη περίπτωση είναι η παροχή εργασίας, είναι μεν έγκυρη και δεσμευτική γι' αυτόν, εάν και εφόσον, με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης κάθε φορά περίπτωσης, αφενός δεν καταλύει την συνταγματικώς κατοχυρωμένη ελευθερία της εργασίας και το εξίσου κατοχυρωμένο δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της οικονομικής ή επαγγελματικής δράσης του υπόχρεου (άρθρα 5 παρ. 1 και 22 παρ. 1 του Συντάγματος), αφετέρου δεν έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις των άρθρων 178 και 179ΑΚ, με την έννοια ότι δεν περιέχει υπέρμετρη δέσμευση της ελευθερίας του υπόχρεου και γενικώς δεν αντίκειται στα χρηστά ήθη (ΑΠ797/2010, ΑΠ1615/1999, ΕφΛάρ738/2001, δημ. ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία, η οποία δραστηριοποιείται στον τομέα εκπαίδευσης ξένων γλωσσών, ~~επεί~~ στην περιοχή της Καλλιθέας, εκθέτει ότι στα πλαίσια της δραστηριότητάς της, δυνάμει της από 20-6-2019 συνήψε με την εναγομένη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου,άρχουσα την 1-10-2019 και λήγουσα στις 31-5-2020, με αντικείμενο τη διδασκαλία της Αγγλικής Γλώσσας από Δευτέρα έως Παρασκευή και για τις ώρες από 16.00μ.μ. έως 22.00μ.μ., αντί αμοιβής 7,50ευρώ ανά ώρα, ήτοι αποδοχών ποσού 600,00ευρώ μηνιαίως. Ότι με την ως άνω σύμβαση εργασίας και στον όρο Δ4, εδ. β' συμφωνήθηκε η κατάπτωση ποινικής ρήτηρας ποσού 1.500,00ευρώ για την περίπτωση της πρόωρης λύσης της σύμβασης εργασίας, με υπαιτιότητα ενός εκ των συμβαλλομένων, πλέον της αποζημίωσης ηθικής βλάβης. Ότι η εναγομένη όλως ανατιολόγητα, στις 16-2-2020 και ώρα 16.39μ.μ., μέσω email, της κοινοποίησε ότι αποχωρεί οικειοθελώς, χωρίς να αναφέρει κάποιο σπουδαίο λόγο, τρεις μήνες πριν από την λήξη της εν λόγω σύμβασης εργασίας. Ότι στις 19-3-2020, η ενάγουσα -δια ηλεκτρονικής αλληλογραφίας- της απέστειλε την από 19-3-2020 όχληση-διαμαρτυρία-πρόσκληση και στις 25-5-2020 της επέδωσε την από 25-5-2020 όχληση-διαμαρτυρία-πρόσκληση αιτούμενη την καταβολή του ποσού των 1.500,00ευρώ ως ποινική ρήτρα και του ποσού των 500,00ευρώ ως αποζημίωση για την αποκατάσταση της ηθικής της βλάβης

3 ο φύλλο της υπ' αριθ. 283/2021 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία
περιουσιακών διαφορών-εργατικών διαφορών)

εντός δέκα ημερών, πλην όμως η εναγομένη ουδέν έπραξε. Ότι η εναγομένη θα έπρεπε να ενημερώσει για την αποχώρησή της προ δέκα πέντε ημερών, άλλως υποχρεούται στην καταβολή αποζημίωσης ίσης με τον μισθό ενός μηνός, ήτοι ποσού 600,00ευρώ. Με βάση τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η εναγομένη να της καταβάλει το ποσό των 1.500,00ευρώ ως ποινική ρήτρα, το ποσό των 600,00ευρώ ως αποζημίωση λόγω παράβασης του άρθρου 4 του Ν.2112/1920 και το ποσό των 1.000,00ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της συμπεριφοράς της εναγομένης, που είχε ως αποτέλεσμα την μείωση της επαγγελματικής της αξίας και της υπόληψής της, νομιμότοκα από τις 19-3-2020 (ημερομηνία πρώτης όχλησης), άλλως από την επίδοση της αγωγής και να καταδικαστεί στην δικαστική της δαπάνη.

Η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως και παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του δικαστηρίου τούτου (άρθρα 9, 14 αριθ. 1, εδ. α' και 22ΚΠολΔ), κατά τη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 αριθ. 3, 621επ.ΚΠολΔ), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο τέταρτο του άρθρου 1 του Ν.4335/2015. Είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένου του ισχυρισμού περί του αντιθέτου, είναι δε και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 341, 345, 346, 361, 178, 179, 281, 914, 932, 919, 404επ. ΑΚ, 176, 907, 908ΚΠολΔ και στις αναφερόμενες στη μείζονα πρόταση διατάξεις, απορριπτομένου του κονδυλίου της χρηματικής ικανοποίησης για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, καθότι τα ιστορούμενα στην αγωγή περιστατικά δεν περιέχουν τα στοιχεία της αδικοπραξίας. Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 919ΑΚ προκύπτει ότι η από πρόθεση πρόκληση ζημίας σε άλλον κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη είναι πράξη παράνομη και δημιουργεί υποχρέωση προς αποζημίωση, καθώς επίσης και προς καταβολή χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης (άρθρο 932ΑΚ). Ως κριτήριο των χρηστών ηθών, κατά την έννοια της διάταξης αυτής, χρησιμεύουν οι ιδέες του εκάστοτε κατά τη γενική αντίληψη χρηστών και με φρόνηση σκεπτόμενου μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Ενόψει, όμως, του ότι ζημιογόνος συμπεριφορά από πρόθεση, με την οποία παραβιάζεται σύμβαση, τότε μόνο μπορεί να θεμελιώσει αξίωση, όταν και χωρίς τη συμβατική σχέση διαπραττόμενη θα ήταν αντίθετη προς τα χρηστά ήθη, μόνη η από τον ένα των συμβαλλομένων αθέτηση κάποιας από την σύμβαση υποχρέωσης, που ανέλαβε έναντι του άλλου, δεν αποτελεί πράξη αντίθετη προς τα χρηστά ήθη, ώστε να θεμελιώνει και αξίωσης αποζημίωσης κατά το άρθρο 919ΑΚ (ΑΠ1615/1999, δημ. ΝΟΜΟΣ). Επομένως, η υπό κρίση αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και κατά την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για τη συζήτησή της δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν.2479/1997). Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, η πληρεξούσια δικηγόρος της ενάγουσας, παραδεκτώς με δήλωσή της που καταχωρήθηκε στα οικεία πρακτικά και αναλυτικά με τις προτάσεις της, αρνήθηκε την αγωγή, πρόβαλε ένσταση νόμου και ουσία αβασίμου, ένσταση καταχρηστικότητας της ποινικής ρήτρας κατ' άρθρα 178 και 179ΑΚ και του ν. 2251/1994, ένσταση ελλείψεως υπαιτιότητας κατά τα άρθρα 342 και 330ΑΚ, ένσταση σπουδαίου λόγου κατ' άρθρο 672ΑΚ και ένσταση ελάττωσης της ποινικής ρήτρας κατά το άρθρο

409ΑΚ, οι οποίες είναι νόμιμες και θα ερευνηθούν περαιτέρω και κατά την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της εναγομένης που εξετάστηκε στο ακροατήριο και εμπεριέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά και από το σύνολο των εγγράφων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, συμπεριλαμβανομένων και των από 2-4-2021 ένορκων βεβαιώσεων μαρτύρων -κατά το άρθρο 74 παρ. 6 του ν.4690/2020- ενώπιον της δικηγόρου Μαρίας Γκολφινοπούλου, που δόθηκαν κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης (βλ. την υπ' αριθ. 4021/30-3-2021 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δημητρίου Αναστασίου Καραγεωργίου), αποδείχθηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της από 20-6-2019 σύμβασης ιδιωτικού δικαίου εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου μερικής και διαλείπουσας απασχόλησης που καταρτίστηκε μεταξύ της εναγομένης και της ενάγουσας ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ Α.Ε.» που δραστηριοποιείται στον τομέα της εκπαίδευσης ξένων γλωσσών στην περιοχή της Καλλιθέας, η τελευταία προσέλαβε την πρώτη για το χρονικό διάστημα από 1-10-2019 έως και 31-5-2020, προκειμένου να εργασθεί ως καθηγήτρια με αντικείμενο τη διδασκαλία της Αγγλικής Γλώσσας. Ειδικότερα, συμφωνήθηκε ότι η εναγομένη θα ήταν στη διάθεση του φροντιστηρίου από Δευτέρα έως Παρασκευή και από τις ώρες 16.00μ.μ. έως και 22.10μ.μ., ως τόπος δε παροχής της εργασίας ορίσθηκε διαζευκτικά η έδρα του φροντιστηρίου, τα υποκαταστήματα αυτού, ή όπου αλλού υποδειχθεί, εν τοις πράγμασι δε ορίσθηκαν οι 20 ώρες εβδομαδιαίως, εκ των οποίων οι οκτώ ώρες στην έδρα της ενάγουσας επί της οδού Αξίων Πάντων και οι υπόλοιπες δώδεκα ώρες επί της συμβολής των οδών και λαμβάνοντας 7,50ευρώ ανά ώρα, ήτοι 600,00ευρώ μηνιαίως (7,50X20X4). Επίσης, κατά τον όρο Δ4 της ως άνω σύμβασης εργασίας, συμφωνήθηκε ότι «σε περίπτωση λύσης της παρούσας σύμβασης πριν από την καθορισμένη ημερομηνία, ο υπάιτιος από τους δύο συμβαλλομένους υποχρεώνεται να καταβάλλει στον αναίτιο το ποσό των 1.500,00ευρώ ως ποινική ρήτρα πλέον της αποζημιώσεως ηθικής βλάβης...». Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγομένη στις 16-2-2020 και ώρα 16.38μ.μ. μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος που απέστειλε σε εκπρόσωπο της ενάγουσας, ζήτησε να κινηθούν οι απαιτούμενες διαδικασίες για την αναγγελία της οικειοθελούς αποχώρησής της, αναγράφοντας επί λέξει «σε συνέχεια της χθεσινής μας τηλεφωνικής επικοινωνίας, θα ήθελα και γραπτώς να σας υποβάλλω την παραίτησή μου» (σχετικό 7), δηλαδή την προηγούμενη ημέρα (15-2-2020) η εναγομένη είχε ενημερώσει τηλεφωνικώς την ενάγουσα ότι επιθυμούσε να αποχωρήσει πριν από τη λήξη της εργασιακής της σχέσης. Η παραίτηση της αναγομένης οφείλεται στο γεγονός ότι είχε προσληφθεί ως αναπληρώτρια καθηγήτρια σε σχολεία της Εύβοιας μετά από υποβληθείσα από αυτήν σχετική αίτηση. Εξάλλου, το ενδιαφέρον της εναγομένης να εργαστεί σε δημόσιο σχολείο είχε εκφραστεί από το 2016, υποβάλλοντας σχετικές αιτήσεις (βλ. σχετικά 13, 18, 19, 20). Ακολούθως, δυνάμει της από 17-2-2020 σύμβασης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου αναπληρωτή καθηγητή (σχετικό 9) που υπογράφηκε από τον Διευθυντή της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Εύβοιας και της εναγομένης,

συμφωνήθηκε ότι η εν λόγω σύμβαση εργασίας άρχεται στις 17-2-2020 και λήγει στις 30-6-2020. Τα αποτελέσματα της με αριθμό 17916/Ε1/7-2-2020 προκήρυξης αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο στις 14-2-2020, ημέρα Παρασκευή και ώρα 21.25 (σχετικό 6), ήτοι σε χρόνο που η εναγομένη εργαζόταν στο φροντιστήριο της ενάγουσας εταιρίας, εξ αυτού του λόγου η εναγομένη έλαβε γνώση της πρόσληψής της την επομένη ημέρα (Σάββατο), οπότε και ενημέρωσε τηλεφωνικώς την ενάγουσα (όπως προαναφέρθηκε) ότι επιθυμεί να αποχωρήσει. Από τα παραπάνω αποδεικνύεται ότι η μη ενημέρωση της εναγομένης σε προγενέστερο χρόνο, ήτοι 15 ημέρες προ της αποχώρησής της, όπως ισχυρίζεται η ενάγουσα ανώνυμη εταιρεία δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά της, καθότι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τα αποτελέσματα της πρόσληψής της. Μετά δε την οικειοθελή αποχώρηση της εναγομένης από το διδακτικό προσωπικό της ενάγουσας, η τελευταία της απέστειλε την από 19-3-2020 - μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας - όχληση-διαμαρτυρία-πρόσκληση, αιτούμενη την καταβολή ποσού 1.500,00ευρώ ως ποινική ρήτρα, σύμφωνα με τον όρο Δ 4 της ένδικης σύμβασης εργασίας και ποσού 500,00ευρώ ως αποζημίωση ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικού ποσού 2.000,00ευρώ εντός προθεσμίας δέκα ημερών, ενώ στη συνέχεια -λόγω της απραξίας της εναγομένης - της κοινοποίησε την από 25-5-2020 όχληση- διαμαρτυρία-πρόσκληση (βλ. την υπ' αριθ. 3399/25-5-2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Δημητρίου Αναστασίου Καραγεωργίου, σχετικό 13^ο), με την οποία αιτείτο τα ανωτέρω εντός προθεσμίας τριών ημερών από την επίδοσή της, πλην όμως η εναγομένη ουδέν έπραξε. Από τα παραπάνω αποδειχθέντα, η ως άνω συνομολογηθείσα πρόβλεψη για καταβολή ποινικής ρήτρας σε περίπτωση πρόωρης λύσης της ένδικης σύμβασης εργασίας, ως μέσο πίεσης για την εξασφάλιση εκπλήρωσης της κύριας ενοχής, δηλαδή της παροχής εργασίας, ήταν μεν έγκυρη, ωστόσο η εξακολούθηση της εν λόγω σύμβασης εργασίας με την ενάγουσα, προσκρούει στην συνταγματικά κατοχυρωμένη ελευθερία της εργασίας της εναγομένης και το εξ ίσου κατοχυρωμένο δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της οικονομικής και επαγγελματικής δράσης της (άρθρα 5 παρ. 1, 22 παρ. 1 του Συντάγματος), δεδομένου ότι η επαγγελματική ελευθερία δεν περιλαμβάνει μόνο την ελευθερία επιλογής και έναρξης ενός επαγγέλματος αλλά και την απόφαση για συνέχιση, παύση, ή αλλαγή του, ώστε στην προκειμένη περίπτωση να μην βαρύνεται η εναγομένη με υπαιτιότητα. Εξάλλου, με τον εν λόγω όρο ουδόλως συνομολογήθηκε δέσμευση της εναγομένης ότι σε καμία περίπτωση δεν θα είχε δικαίωμα αυτή να καταγγείλει πρόωρα τη σύμβαση εργασίας της. Η εναγομένη με τη συνομολόγησή του εν λόγω όρου δεν στερήθηκε του δικαιώματος πρόωρης αποχώρησης, αλλά ορίσθηκε ότι εάν αποχωρήσει οικειοθελώς με υπαιτιότητά της, θα οφείλει την καταβολή, εύλογου και ανάλογου - κατά τα προαναφερόμενα - ποσού. Επίσης, η πρόσληψή της σε δημόσιο σχολείο έστω και ως αναπληρώτριας, θα οδηγούσε σε απόκτηση μορίων έτσι ώστε η συγκέντρωση ενός ικανού αριθμού μορίων θα είχε ως αποτέλεσμα να καταλάβει μελλοντικά μία οργανική θέση ως μόνιμη καθηγήτρια σε δημόσιο σχολείο, όπως η ίδια επιθυμούσε, αφού όπως προαναφέρθηκε από το έτος 2016 υπέβαλε αιτήσεις για την συμμετοχή της στους πίνακες αναπληρωτών, γεγονός που αποτελεί σπουδαίο λόγο για τον οποίο δεν θα μπορούσε πλέον να παρέχει τις υπηρεσίες της στην ενάγουσα και

δικαιολογημένα αποχώρησε από την εργασία της. Επομένως, δεν συντρέχει στο πρόσωπο της εναγομένης υπαιτιότητα για την πρόωρη λήξη της της εργασιακής της σχέσης με την ενάγουσα, καθότι η σχετική προκήρυξη για τον διορισμό της ως αναπληρώτρια καθηγήτρια δημοσιεύθηκε τον Φεβρουάριο του 2020, δηλαδή κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, γεγονός το οποίο δεν θα μπορούσε να το προβλέψει η εναγομένη και συνεπώς λόγω της ύπαρξης σπουδαίου λόγου δεν δικαιολογείται η κατάπτωση της συνομολογηθείσας ποινικής ρήτηρας, αφού η εναγομένη την ίδια ημέρα που πληροφορήθηκε την πρόσληψή της στο Δημόσιο (15-2-2021) έσπευσε να ενημερώσει άμεσα την ενάγουσα. Κατόπιν τούτων, η υπό κρίση αγωγή να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη και να καταδικαστεί η ενάγουσα στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της εναγομένης, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την αγωγή.

Καταδικάζει την ενάγουσα στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης της εναγομένης, την οποία ορίζει στο ποσό των 200,00ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του.

Αθήνα 2 Ιουλ. 2021

Η Ειρηνοδίκης

Ο Γραμματέας

